

РЕШЕНИЕ

№ 34717

гр. София, 23.10.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 13 състав, в
публично заседание на 30.09.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елица Райковска

при участието на секретаря Кристина Петрова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **5387** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 73, ал. 4 от Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление (ЗУСЕФСУ), вр. чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на Технически университет С. срещу решение за определяне на финансова корекция рег. № 0413-7/24.04.2025 г., издадено от Изпълнителния директор и РУО на ОП НОИР 2014-2020, с което на жалбоподателя е определена финансова корекция в размер на 77 059.20 лева.

В жалбата се поддържа становище за незаконосъобразност и необоснованост на обжалвания акт. Изразено е несъгласие с тезата на административния орган за наличие на нередност. Сочи се, че съгласно чл. 59, ал. 1 ЗОП възложителят може да определи по отношение на кандидатите или участниците критерии за подбор, които се отнасят до техническите и професионалните способности, а според ал. 2 – същият е длъжен да използва спрямо кандидатите или участниците само критериите за подбор, които са необходими за установяване на възможността им да изпълнят поръчката. Изискваният сертификат за Система за опазване на околната среда по сертификат ISO 14001 е изцяло съобразен с предмета на обществената поръчка и не ограничава участието на заинтересованите лица. Жалбоподателят посочва, че поставеното изискване е допустимо по чл. 63, ал. 1, т. 11 ЗОП, но УО не е преценил предмета на поръчката в цялост, съгласно детайлите в договора, а се е ограничил единствено с анализ на относимостта към изискването спрямо предмета на договора единствено с оглед доставката и монтажа на обзавеждане. В Техническата спецификация възложителят е посочил, че изпълнителят има задължение след монтажа помещенията да бъдат почистени от опаковки, инструменти и

отпадъци, като в този смисъл изискването за стандарт за опазване на околната среда не е използвано самоцелно, както твърди УО.

В съдебно заседание жалбоподателят е представляван от юрк. Д., която поддържа жалбата и моли решението да бъде отменено.

Ответникът - Изпълнителен директор и РУО на ОП НОИР 2014-2020, чрез юрк. М., оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на жалбата.

Административен съд София – град, след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Между Изпълнителна агенция „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж““, представлявана от К. Г., ръководител на Управляващия орган от една страна и СУ „Св. К. О.“, Технически университет – С., Шуменски университет “Епископ К. П.“, Русенски университет „А. К.“ и Университет „Професор д-р А. З.“ от друга, е сключен Административен договор за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ № BG05M2OP001-1.001-004-S01/28.02.2018 г.(л.19), по процедура „Изграждане и развитие на центрове за върхови постижения“, с наименование на проекта „Университети за Наука, Информатика и Технологии в обществото (УНИТе).“

В изпълнение на договора от страна на Технически университет – С. е проведена процедура по възлагане на обществена поръчка по чл. 18, ал. 1, т. 1 ЗОП, с обект „доставка“, с УНП 0193-2020-0018, с предмет „Процедура № 01-05 Обзавеждане на специализирана научно-изследователска инфраструктура в Хале 12 на учебен блок 7 на технически университет – С. за целите на Център за Върхови Постигания – УНИТе по проект BG05M2OP001-1.001-004“ (л.77 и сл).

Поръчката включва доставка и монтаж на обзавеждане на специализирана научно-изследователска инфраструктура в Хале 12 на учебен блок 7 на Технически университет - С.: Бюро-стандартно 94 бр.; Бюро-ъглово 20 бр.; Банка за 6 стола 10 бр.; Банка- за 5 стола 12 бр.; Банка - за 3 стола 16 бр.; Стол-за банка 48 бр.; Офис стол 140 бр.; Посетителски стол 25 бр.; Секция-с двойно вратички,1 вътрешен и 3 външни рафта 10 бр.; Секция-с 4 рафта 11 бр.; Диван-двуместен 34 бр.; Маса-холна дървена,за диваните 17 бр.; Маса-голяма за конференции 1 бр.; Секция-с 2 шкафа с по 4 рафта в шкаф,с вратички с ключалки 8 бр.; Трапезарна маса 4 бр.; Трапезарни столове 16 бр.; Шкаф-с вратички с по 2 рафта,за стена 2 бр.; Шкаф-с вратички с по 2 рафта 2 бр.; Шкаф-с плот за мивка,с вратички 1 бр.

В обявлението за поръчката е посочено, че доставеното обзавеждане трябва да е ново и неупотребявано. Обзавеждането трябва да се достави в подходяща транспортна опаковка, която гарантира запазването на целостта и функционалността му при транспорт, товаро-разтоварни дейности и съхранение. Обзавеждането трябва да бъде ергономично, безопасно, лесно за обслужване, удобно за работа, функционално за използване. Обзавеждането не трябва да променя цвета си от пряка слънчева светлина, и е с възможност за лесно обслужване и почистване.

Повърхностите трябва да бъдат гладки, чисти, без видими драскотини и вдлъбнатини.

В Раздел III.1.3. Технически и професионални възможности, Критерии за подбор, е посочено, че:

1. За изпълнение на поръчката, Участникът трябва да е изпълнил дейности с предмет и обем, идентични или сходни с тези на поръчката, за последните 3 /три/ години от датата на подаване на офертата.

2. Участникът да прилага система за управление на качеството, съответстваща на стандарт БДС EN ISO 9001 в актуална версия или еквивалентен, включващ в обхвата си доставка и/или монтаж на мебели и/или обзавеждане.

3. Участникът да прилага система за опазване на околната среда, съответстваща на стандарт БДС EN ISO 14001 в актуална версия или еквивалентен, включващ в обхвата си доставка и/или монтаж на мебели и/или обзавеждане.

Посочено е, че възложителят ще приеме и еквивалентни сертификати, издадени от органи, установени в други държави членки за чуждестранните лица, както и други доказателства за еквивалентни мерки за осигуряване на качеството, когато участник не е имал достъп до такива сертификати или е нямал възможност да ги получи в съответните срокове по независещи от него причини. В този случай участникът трябва да е в състояние да докаже, че предлаганите мерки са еквивалентни на изискваните.

В резултат на проведената процедура е сключен договор № 3-183/16.12.2020 г. с изпълнител „КОНТРАКС“ АД ЕИК[ЕИК] на стойност 256 864.00 лв. без ДДС, съответно 308 236.80 лв. с ДДС, представена с искане за плащане № 17/13.12.2023 г.

С Писмо № 91-3/11.03.2025 г. (л. 38), във връзка с повторна проверка на документи по проведената обществена поръчка, възложителят ТУ-С. е уведомен за констатирано съмнение за нередност, която представлява основание за определяне на финансова корекция съгласно чл. 70, ал. 1, т. 9 ЗУСЕФСУ (в редакцията му преди 01.07.20202 г. във вр. с §70 от ПЗР на ЗИД ЗУСЕСИФ), а именно нарушение на правилата за определяне на изпълнител по глава четвърта по ЗУСЕФСУ, извършено чрез действие от страна на бенефициера, което би имало за последица нанасянето на вреда на средствата от ЕСИФ, а именно: „използване на критерии за подбор, които не са дискриминационни на базата на необосновани национални, регионални или местни изисквания, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците и не са свързани с предмета на обществената поръчка“.

Нарушението е квалифицирано като такова по чл. 59, ал. 2 ЗОП, вр. чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 и ал. 2 ЗОП, като е посочено, че бенефициерът е опорочил процедурата за определяне на изпълнител, като е използвал критерий за подбор, който ограничава достъпа на участниците, тъй като не е необходим за установяване на възможността на участниците да изпълнят поръчката и не е свързан с нейния предмет.

В писмото са изложени съображения, че нарушението представлява нередност по т. 11 „Използване на критериите за подбор, които не са дискриминационни по смисъла на т.10 от настоящото приложение, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците“ от приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на ЗУСЕФСУ (Наредбата), за която в зависимост от тежестта на нарушението е предвидена финансова корекция в размер на 25, 10 или 5 на сто от поисканите за възстановяване допустими разходи по засегнатия договор. При определяне основанието и размера на финансовата корекция, УО е посочил, че нередността попада в описанието на т. 11, б. „в“ от Приложение №1 към чл. 2 от Наредбата, а именно: случаите, при които критериите за подбор на кандидатите/участниците не са свързани с предмета на обществената поръчка“, за която е предвидена финансова корекция в размер на 25%.

На основание чл. 73, ал. 2 ЗУСЕФСУ на възложителя е даден срок от две седмици от получаване на уведомлението, в който може да подаде писмени възражения по основателността и размера на финансовата корекция и при необходимост да приложи доказателства.

Т. възражение е подадено с изх. № 04-00-198/25.03.2025 г. (л.47), като в него са изложени съображения, според които въведеният сертификат не ограничава необосновано участници и не въвежда дискриминационни изисквания. Посочва се, че наличието на изисквания от възложителя сертификат по стандарт ISO 14001 или еквивалент, ще гарантира, че участникът е внедрил

системи за управление, което е от съществено значение за възложителя относно изпълнението на поръчката. Това е така, защото възложителят е длъжен във всеки един момент да държи сметка за факти и обстоятелства, които биха довели до компрометиране изпълнението на договор, сключен в резултат на обществената поръчка.

С Решение № 0413-7/24.04.2025 г. (л.55) на изпълнителния директор и Ръководител на УП на ОП НОИР 2014-2020 г. на ТУ-С. е определена финансова корекция в размер на 25% върху предоставената безвъзмездна финансова помощ от ЕСИФ по Договор № 3-183/16.12.2020 г. с изпълнител „КОНТРАКС“ АД, на обща стойност 256 864.00 лв. без ДДС и съответно 308 236.80 лв. с ДДС. Размерът на финансовата корекция е 77 059.20 лв.

В решението е изложено, че въведеното изискване не е съобразено с предмета на поръчката. УО е приел, че в чл. 59, ал. 2 ЗОП не е поставено изискване, свързано с качествено изпълнение на поръчката. Посочва се, че критериите за подбор трябва да са необходими за установяване на възможността на участниците да изпълнят поръчката. В тази връзка разпоредбата на чл. 59, ал. 2 ЗОП препраща не към начина на изпълнение, а към извършване на преценка от възложителя, дали е във възможностите на участниците да изпълнят поръчката или не. В продължение УО е посочил, че не качеството на изпълнение на поръчката е определящо при избора на критерии за подбор, а нуждата чрез тях, възложителят да извърши преценка относно това дали е във възможностите на потенциалните участници да изпълнят поръчката. В процесната поръчка, този критерий е незаконосъобразен, тъй като не е необходим за установяване на възможността на участниците да изпълнят поръчката, а въвеждането му създава необосновани ограничения.

По-нататък в решението е прието, че изискваният стандарт БДС EN ISO 14001 не е продуктов стандарт и не е свързан с качеството на стоките, респ. на мебелите от обзавеждането, предвидени за доставка и монтаж. Изпълнението на дейностите по доставка и монтаж, включени в предмета на поръчката, от своя страна не предизвиква неблагоприятно въздействие върху околната среда, което чрез посочения стандарт следва да бъде предотвратено или минимизирано. Следователно очакван качествен ефект при изпълнението, чрез внедрена система за управление на околната среда в конкретната поръчка – за доставка и монтаж на обзавеждане, не би могъл да се произведе изначално, поради липсата на обективни причини за прилагане на мерките, включени в стандарта.

УО приема, че необоснованото предимство за участници от една или друга група икономически оператори, в случая – производители на мебели, не идва от определения от възложителя обхват на сертификата, а е последица изобщо от задаването на изискване за наличие на внедрена система за опазване на околната среда по този стандарт. Поставеното от възложителя изискване за сертификат по БДС EN ISO 14001 е релевантно за производителите на обзавеждане (мебели), но не и за търговците – доставчици на обзавеждане.

Решението е връчено на 25.04.2025 г. (л.76).

От правна страна съдът намира следното:

Жалбата е допустима за разглеждане, а по същество е неоснователна.

Съгласно чл. 73, ал. 1 ЗУСЕФСУ финансовата корекция се определя по основание и размер с мотивирано решение на ръководителя на управляващия орган, одобрил проекта. Съгласно чл. 9, ал. 5, изр. второ от ЗУСЕФСУ ръководител на управляващия орган е ръководителят на администрацията или организацията, в чиято структура се намира управляващият орган, или оправомощено от него лице. Процесното решение е издадено от И. П., изпълнителен директор и Ръководител на УП на ОП НОИР 2014-2020. Видно от Трудов договор № РД 12 - 141/20.02.2025 г., сключен между Министерство на образованието и науката, представлявано от Министъра, и И. П., последният е назначен на длъжността изпълнителен директор на Изпълнителна агенция

„Програма за образование“. Съгласно чл. 6, т. 1 от Устройствения правилник на Изпълнителната агенция „Програма за образование“ изпълнителния директор е ръководител на управляващия орган на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“. С оглед изложеното, съдът намира, че оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия.

Решението е издадено в предвидената от закона (чл. 59, ал. 2 АПК) писмена форма и съдържа посочване на фактическите и правни основания за издаването му. На бенефициера е дадена възможност да упражни правата си по чл. 73, ал. 2 ЗУСЕФСУ, от което същият се е възползвал. Съдът не констатира наличието на процесуални нарушения, които да са от такова естество, че да обусловят отмяната на акта на формално основание.

Финансовата корекция в случая е наложена за констатирано нарушение на чл. 59, ал. 2 ЗОП, вр. чл. 2, ал. 1, т. 1 и т. 2 и ал. 2 ЗОП.

Съгласно чл. 59, ал. 2 от ЗОП възложителите могат да използват спрямо кандидатите или участниците само критериите за подбор по този закон, които са необходими за установяване на възможността им да изпълнят поръчката. Поставените критерии трябва да са съобразени с предмета, стойността, обема и сложността на поръчката. От текста на разпоредбата следва извод, че на възложителите е дадена определена самостоятелност, която да им даде възможност, чрез съобразяването на предоставени от кандидатите за изпълнители обективни данни, да прецени възможностите им за изпълнение на дейностите по обществената поръчка и да гарантира целесъобразното разходване на поверения им за управление финансов ресурс.

Фактическото основание за налагане на финансовата корекция е включеното в критериите за подбор изискване участникът да прилага система за опазване на околната среда, съответстваща на стандарт БДС EN ISO 14001 в актуална версия или еквивалентен, включващ в обхвата си доставка и/или монтаж на мебели и/или обзавеждане. Възложителят е посочил, че приема и еквивалентни сертификати, издадени от органи, установени в други държави членки за чуждестранните лица, както и други доказателства за еквивалентни мерки за осигуряване на качеството, когато участник не е имал достъп до такива сертификати или е нямал възможност да ги получи в съответните срокове по независещи от него причини. В този случай участникът трябва да е в състояние да докаже, че предлаганите мерки са еквивалентни на изискваните.

Спорен по делото е въпросът дали въвеждането на това изискване е необходимо за установяване на възможността на участниците в процедурата да изпълнят поръчката. Според съда отговорът на този въпрос е отрицателен.

От представената по делото разпечатка от интернет сайт <https://bds-bg.org/bg/project/show/bds:proj:94986>, съдържаща информация за стандарта относно обекта и областта на приложението му, е видно, че ISO 14001 посочва изискванията на система за управление по околна среда, които организацията може да използва за повишаване на резултатността си спрямо околната среда. Този стандарт подпомага организацията в постигане на очакваните резултати от нейната система за управление на околната среда, които носят добавена стойност за околната среда, за самата организация и за заинтересованите страни. В съответствие с политиката по околна среда на организацията очакваните резултати от системата за управление по околна среда включват: подобряване на резултатността спрямо околната среда, изпълнение на задълженията за спазване, постигане на целите по околна среда. Този стандарт е приложим за всяка организация, независимо от нейния размер, вид и естество и се прилага за аспектите на околната среда за дейностите, продуктите и услугите, за които организацията е определила, че може да контролира или да повлиява,

като отчита перспективата на жизнения цикъл,. Този международен стандарт не посочва специфични критерии за резултатност спрямо околната среда.

От представената разпечатка от сайта <https://kachestvoto.com> се установява, че стандартът съдържа изисквания към системите за управление по околна среда и дава насоки на организациите за това как да управляват своето въздействие върху околната среда. Този стандарт предоставя рамка на организациите за опазване на околната среда, чрез внедряване на система за управление по околната среда. Крайната цел на СУОС е да се управляват рисковете за околната среда като по този начин се предотвратят неблагоприятните въздействия върху нея. Прилагането на системния подход към управлението по околната среда помага на ръководството за изграждане на успех в дългосрочен план чрез смекчаване на потенциалните неблагоприятни последици за организацията от условията на околната среда, съдейства за изпълнение на задълженията за спазване и постигане на финансови ползи от прилагане на екологични алтернативи, усилващи пазарната позиция на организацията.

По-нататък се посочва, че сертификацията на СУОС допринася за репутацията на организацията, за мотивацията на персонала и за постигане на финансови ползи чрез намаляване на отпадъците и подобряване на резултатността по околна среда.

От горното следва, че сам по себе си, стандарт БДС EN ISO 14001 не може да докаже качествено изпълнение на дадената поръчка, тъй като не е насочен към качеството, като обективен признат, а касае сертифициране на система за управление на околната среда. Предметът на обществената поръчка е доставка и монтаж на мебели, поради което няма как да се приеме, че с въвеждането на изискване за прилагане на БДС EN ISO 14001 би се гарантирало качествено изпълнение на поръчката. От наличните по делото доказателства се установява, че стандартът посочва изискванията на система за управление по околна среда, които организацията може да използва за повишаване на резултатността си спрямо околната среда. Както беше посочено по-горе, сертификацията на СУОС допринася за репутацията на организацията, за мотивацията на персонала и за постигане на финансови ползи чрез намаляване на отпадъците и подобряване на резултатността по околна среда. Тези хипотетични ползи за организацията обаче по никакъв начин не се отнасят към качеството на изпълнение на конкретната поръчка. Нещо повече, наличието на система за управление на околната среда не гарантира и възможността за изпълнение на поръчката, каквото условие поставя разпоредбата на чл. 59, ал. 2 ЗОП. Цитираните по-горе цели и обхват на стандарта не са необходими, за да се гарантира качествено изпълнение, а още по-малко гарантират изначално възможността на участника в процедурата да я изпълни.

Действително, разпоредбата на чл. 63, ал. 1, т. 11 ЗОП дава възможност на възложителя да определя критерии, въз основа на които да установява, че кандидатите или участниците разполагат с необходимите човешки и технически ресурси, както и с опит за изпълнение на поръчката при спазване на подходящ стандарт за качество. Възложителят може да изисква от кандидата или участника да прилага системи или стандарти за опазване на околната среда. В тази връзка, безспорно въведеното изискване е допустимо по закон, а за правилното разрешаване на спора е необходимо да се прецени, доколко въвеждането на изискване спрямо участниците да прилагат система за опазване на околната среда, съответстваща на стандарт БДС EN ISO 14001 в актуална версия или еквивалентен, включващ в обхвата си доставка и/или монтаж на мебели и/или обзавеждане, е необходимо за установяване на възможността на

участниците в процедурата да изпълнят поръчката и доколко този критерий е съобразен с предмета, стойността, обема и сложността на поръчката.

С оглед изложеното, следва да се направи извод, че въвеждането на такова изискване спрямо участниците в процедурата не е необходимо за установяване на възможността им да изпълнят поръчката. Правилно РУО е отбелязал в решението си, че относимо към изпълнението на поръчката е въведеното изискване за прилагане на система за управление на качеството, съответстваща на стандарт БДС EN ISO 9001 в актуална версия или еквивалентен, включващ в обхвата си доставка и/или монтаж на мебели и/или обзавеждане. Доколкото БДС EN ISO 14001 не е сертификат, свързан с качеството на изпълнение на поръчката, въвеждането му като изискване към участниците в процедурата представлява нарушение на чл. 59, ал. 2 ЗОП до какъвто извод е достигнал и административния орган.

В този смисъл е и решение № 9561/2020 г. по адм. д. № 3366/2020 година на ВАС, на което се е позовал административния орган, и в което е посочено, че опазването на околната среда за всеки вид човешка дейност би следвало да бъде съобразявано, но в случая става въпрос за въведено като критерий за подбор изискване за притежаване на конкретен стандарт за опазване на околната среда, който не е специфично необходимо и наложително изискване с оглед предмета на поръчката.

Относно посоченото в жалбата решение на ВАС по адм. д. № 8276/2024 г. следва да се посочи, че същото е постановено при различна фактическа обстановка, тъй като се отнася до обществена поръчка с предмет услуги и избор на консултант за упражняване на строителен надзор.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба за посочване на нередности, представляващи основания за извършване на финансови корекции, и процентните показатели за определяне размера на финансовите корекции по реда на закона за управление на средствата от европейските фондове при споделено управление (загл. изм. - дв. бр. 59 от 2024 г.), в приложимата ѝ редакция (ДВ. бр. 19 от 6 март 2020 г.), нередностите по чл. 1, т. 1, както и приложимите процентни показатели на финансови корекции за тях са посочени в приложение № 1.

Процесното нарушение е квалифицирано като нередност по смисъла на т. 1, б. „в“ от Приложение № 1 към чл. 2, ал. 1 от Наредбата, а именно използване на: основания за отстраняване, критерии за подбор, критерии за възлагане, или условия за изпълнение на поръчката, или технически спецификации, които не са дискриминационни по смисъла на т. 10 от настоящото приложение, но ограничават достъпа на кандидатите или участниците. В конкретният случай правилно е прието от РУО, че допуснатата нередност попада в хипотезата на б. „в“ от т. 11, посочваща случаите, при които критериите за подбор на кандидатите/участниците не са свързани с предмета на обществената поръчка. За тази нередност е определен размер на финансовата корекция от 25% от размера на предоставената БФП. Правилно РУО е приел, че нередността не може да се квалифицира по б. „а“, „б“ и „г“ и законосъобразно е определил нейния размер. В този смисъл, по сходен казус ВАС е приел, че именно б. „в“, е приложима в случаите, при които критериите за подбор на кандидатите/участниците не са свързани с предмета на обществената поръчка/на процедурата за избор с публична покана, а конкретното нарушение е въвеждане на изискване спрямо тях да прилагат БДС EN ISO 14001 (Решение № 2205 ОТ 05.03.2025 г. по адм. д. № 8276/2024 Г., VII отд. на ВАС).

С оглед изложеното жалбата е неоснователна и е дължимо отхвърлянето ѝ. Не са

налице визираните в нея отменителни основания, а обжалвания административен акт, не страда от сочените в нея пороци.

С оглед изхода на спора претенцията на процесуалния представител на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде уважена като Техническият университет С. заплати на Изпълнителна агенция „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ сума в размер на 200 лв. на основание чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, вр. чл. 143, ал. 1 АПК.

Водим от горното АССГ, 13 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Техническият университет С. срещу решение за определяне на финансова корекция № 0413-7/24.04.2025 г., издадено от Изпълнителния директор и РУО на ОП НОИР 2014-2020, с което му е определена финансова корекция в размер на 77 059.20 лева.

ОСЪЖДА Техническият университет С., [населено място], [улица], да заплати на Изпълнителна агенция „Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ направените по делото разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 200.00 лв.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от получаването му.

С

ЪДИЯ: